

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบค่ากําชาร์บอนมอนอกไซด์
และกําชไไฮโดรคาร์บอนจากห้องไอเสียของรถตามกฎหมายว่าด้วย
การขนส่งทางบก ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลิน

ตามที่กรมการขนส่งทางบกได้ออกประกาศ เรื่อง เกณฑ์ของกําชและควันที่เกิดจากเครื่องกำเนิดพลังงานของรถ ตามประกาศลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้ออกประกาศกำหนดมาตรฐานค่ากําชาร์บอนมอนอกไซด์และกําชไไฮโดรคาร์บอนจากห้องไอเสียของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลินขึ้นใหม่ ตามประกาศ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เพื่อให้เกณฑ์มาตรฐานและวิธีการตรวจสอบระบบไอเสียของรถเป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ประกาศกำหนด อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ (๑) (ญ) และข้อ ๑๕ (๑) (ญ) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กรมการขนส่งทางบก จึงออกประกาศกำหนดเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบค่ากําชาร์บอนมอนอกไซด์และกําชไไฮโดรคาร์บอนจากห้องไอเสียของรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกที่ใช้เครื่องยนต์แก๊สโซลินไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง เกณฑ์ของกําชและควันที่เกิดจากเครื่องกำเนิดพลังงานของรถ ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ.

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“รด.” หมายความว่า รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารมาตรฐาน ๑ มาตรฐาน ๒ มาตรฐาน ๓ มาตรฐาน ๔ มาตรฐาน ๖ มาตรฐาน ๗ รถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์ หรือสิ่งของลักษณะ ๑ ลักษณะ ๒ ลักษณะ ๓ ลักษณะ ๔ ลักษณะ ๕ ลักษณะ ๖ และรถขนาดเด็ก ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกรดาความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“เครื่องมือ” หมายความว่า เครื่องมือวัดระบบันดิสเปอร์ซีฟ อินฟราเรด (Nondispersive Infrared, NDIR) สำหรับใช้วัดปริมาณความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์จากห่อไอเสียที่มีช่วงการวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ โดยปริมาตร และเครื่องวัดปริมาณความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรคาร์บอนจากห่อไอเสียที่มีช่วงการวัดไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ส่วนในล้านส่วน (ppm) ของค่าเทียบเท่า Norton ไฮกเซน (N-Hexane) หรือเครื่องวัดระบบอื่นที่มีมาตรฐานเทียบเท่า

ข้อ ๓ ค่าก๊าซจากห่อไอเสียรถ ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่เกินร้อยละ ๔.๕ ที่วัดได้ด้วยเครื่องมือ

(๒) ค่าก๊าซไฮโดรคาร์บอน ไม่เกิน ๖๐๐ ส่วนในล้านส่วนที่วัดได้ด้วยเครื่องมือ

ข้อ ๔ วิธีตรวจสอบค่าก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซไฮโดรคาร์บอน จากห่อไอเสียรถ ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับเทียบ (Calibrate) เครื่องมือด้วยก๊าซมาตรฐาน (Standard Gas) ตามคุณภาพการใช้งานของผู้ผลิตเครื่องมือเพื่อให้เครื่องมืออ่านค่าได้ถูกต้อง

(๒) เดินเครื่องยนต์ของรถให้อยู่ในอุณหภูมิใช้งานปกติ

(๓) ขณะที่เครื่องยนต์เดินเบา ให้สอดหัววัด (Probe) ของเครื่องมือเข้าไปในห้องไอเสียให้ลึกที่สุดอย่างน้อยตามคำแนะนำของผู้ผลิตเครื่องมือ

ในการณ์ที่ไม่สามารถสอดหัววัดของเครื่องมือเข้าไปในห้องไอเสียเนื่องจากติดอุปกรณ์ระงับเสียง ให้ใช้ห่อพิเศษต่อปลายห้องไอเสีย แล้วจึงสอดหัววัดของเครื่องมือเข้าไปในห่อพิเศษที่ต่อเสริมปลายห้องไอเสีย เพื่อเป็นการป้องกันอากาศภายในออกเข้าไปเฉือนไอเสียอันจะทำให้ผลจากการวัดผิดพลาด

(๔) ให้อ่านค่าปริมาณความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนอนออกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนเมื่อเครื่องมือแสดงผลคงที่แล้ว ในกรณีที่เครื่องมือแสดงผลไม่คงที่ให้ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าที่อ่านได้ระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของการวัดครั้งนั้น

(๕) ให้ปฏิบัติตาม (๓) และ (๔) ชี้อีกครั้งหนึ่งแล้วใช้ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดทั้งสองครั้งเป็นเกณฑ์ตัดสิน

ข้อ ๕ วิธีทำความสะอาดและเปลี่ยนไส้กรองของเครื่องมือให้กระทำการนี้มีการใช้งานของผู้ผลิตเครื่องมือ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศกร เลาหวิเชียร

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก